

1. Loppiaisen jälkeinen sunnuntai

Evankeliumi, Luuk. 2: 42 - 52

Tässä evankeliumissa on monta kallista ja lohdullista asiaa, joista me tahdomme ottaa esiin merkittävimmät rakentumiseksemme ja tutkistella lähemmin niitä.

Ensiksi

On suuri lohdutus kaikille vanhemmille, että meidän rakas Vapahtajamme on myös ollut lapsi, on miehuutensa puolesta kasvanut taidossa ja ymmärryksessä niin kuin meidänkin lapsemme. Kristillisten vanhempien pitäisi kaikesti neuvoa lapsiaan jo pienestä pitäen ottamaan vaarin, mikä suuri etu on heille, että myös Jeesus on ollut lapsi, että Hän sydäimestä rakastaa pieniä lapsia, että Hän on ollut nuoruudessaan ahkera oppimaan ja tietää kokemuksesta, minkälainen lasten mieli on. Se mahtaa tehdä oikein autuaallisen vaikutuksen lasten sydämissä, kun he vanhempiensa neuvomisen kautta oppivat ymmärtämään, kuinka he voivat Jeesuksesta ja Hänen lapsuudestaan iloita; kun heidän sydämiinsä varhain painetaan, ei pelkästään se, että Jeesuksen syntyminen ja miehuuden ottaminen on ainut syy siihen, että maailmaan syntyvät lapset sen sijaan, että ovat vihan lapsia, ovatkin nyt aiotut ja lunastetut olemaan Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, vaan lisäksi he oppivat myös lohduttamaan itseään sillä, minkä Jeesus on heille ansainnut, kun Hän oli heikko lapsi; ja kuinka Hänen nuoruutensa ahkeruus ja vaiva on pyhittänyt heidän ahkeruutensa, ja saanut aikaan sen, että hekin opetettaessa voivat lohduttaa itseänsä Hänen avullaan ja suosiollaan. Sen sijaan kun useimmat lapset pitävät koulunkäymisen ja opetuksen nuoruudessa suurena kuormana ja rangaistuksena, niin pitäisi heitä pikemmin kehottaa iloitsemaan siitä, että meidän Vapahtajamme on myös ollut opetettavana ja sillä ansainnut meille armon tulla opetuksi Jumalan valtakuntaan. Meidän lapsemme pitäisi kaikessa totuttaa katselemaan Jeesukseen ja opettaa uskomaan, että Hän tahtoo heidänkin oppimisensa siunata, koska Hän itsekkin on lapsena oppinut.

Evankeliumissamme me voimme nähdä, että Vapahtaja oli oppinut senaikaisen jumalisuuden opin. Hänen on myös, niin kuin muidenkin lasten

1. Loppiaisen jälkeinen sunnuntai

silloin ja vieläkin, täytynyt oppia paljon sellaista, josta ei juurikaan ole hyötyä ja mikä ei sovellu hänen ikäkauteensa. Sitä eivät voi valitettavasti kokonaan välttää meidänkään lapsemme. Mutta tällöinkin Hän on ansainnut hyväksemme sen, että nuo voidaan osaksi unohtaa, osaksi taas ne eivät tule meidän lapsillemme vahingoksi. Sillä Hänen koko elämänsä ja tämäkin ikä kautensa oli meille hyvää ansaitseva. Jos emme siinä löydä lohdutusta, niin se on oma vikamme, ettemme sitä parhaaksemme käytä.

Evankeliumissa Hänen mainitaan istuneen temppelessä ja puhuneen opettajien kanssa Jumalan sanasta. Minun mielestäni näyttää siltä, että Hän olisi kysellyt heiltä moninaisia asioita. Sillä ei näytä uskottavalta, että Hän olisi kahdentoista vuoden iässä opettanut muita. Hän käyttäytyi tässä niin kuin ihmisen lapsi, ei niin kuin Jumala; ja niin se näyttäisi uskottavammalta ja Hänen nöyryytensä kanssa yhteensopivaisempaa olevan, että Hän lapsena ollessaan paremminkin etsi neuvoa opettajilta, kuin että Hän halusi opettaa heitä. Tämän tähden saattoivat läsnäolijat kyllä ihmetellä Hänen ymmärrystensä ja vastauksiansa, kun Häneltä jotakin kysyttiin; sillä usein havaitaan lapsen kysymyksissä enemmän ymmärrystä, kuin vastauksissa, joita hänelle on voitu opettaa. Tämä Vapahtajan kyseleminen on myös ansiollista. Sen kautta Hän on ansainnut meidän lapsillemme halun oppimaan ja armon olemaan tyytyväiset siihen tietoon, mikä heidän ikäänsä ja tilaansa sopii.

Toiseksi

Me havaitsemme, että Jeesus oli opetusvirkaansa aloittaessaan paljon oppinut ja harjaantunut Pyhän Raamatun kirjoissa sekä osoittamaan niistä totuuden, että myös ojentamaan eksyneitä ja voittamaan niitä, jotka ilkeydestä väänivät Raamatun vääreiksi. Siitä me voimme päättää Hänen olleen nuoruudessaan hyvin ahkeran tutkimaan pyhiä kirjoituksia. Eipä myöskään ihminen koskaan saa kalliimpaa kirjaa käteensä. Siinä Jumala, meidän Herramme itse, puhuttelee meitä; siitä me voimme pettämättömän varmuuden oppia, mikä on Jumalan tahto ja neuvo meidän autuudestamme; ja siinä ne asiat, jotka meidän pelastukseksimme tulee tietää, niin selkeästi edestuu, että yksinkertaisinkin ihminen voi ne käsittää. Tosin myös vanhempien velvollisuus on totuttaa lapsiansa etsimään Raamatusta vakuutusta Jeesuksesta, johon koko Vanha ja Uusi Testamentti tähtää, samoin kuin Hänen verestänsä ja sovinnostansa, josta moni yrittää nyt yhä enemmän ja enemmän vaieta ja väärillä sitä oppia. Ei myöskään puutu sokeita sokeitten taluttajia, jotka lopuksi lankeavat itse kuoppaan ja vetävät muita kanssaan. Sentähden on sitä tarpeellisempaa vanhemmille, jotka Herraa Jeesusta rakastavat, että heidän lapsensa totutettaisiin aikaisin omaksumaan kaiken autuuden tunnon yksinään Pyhästä Raamatusta eikä koskaan kiinnittämään uskoa yhteenkään muuhun oppiin, joka ei sovi Raamatun kanssa yhteen. Kun vanhemmat näin johdattavat lapsensa Pyhän Raamatun tuntemiseen, niin he voivat lohduttaa

1. Loppiaisen jälkeinen sunnuntai

itseään sillä, että Vapahtaja Raamatun tutkimisensa kautta on myös heille hankkinut siunauksen siihen.

Minun tulee kuitenkin vielä muistuttaa, ettei Bibliassa kaikki ole yhtä sopivaa ja välttämätöntä tietää meille ja meidän lapsillemme. Ja se on valitettavaa, että monet vanhemmat kevytmielisyydestä tai ylpeydestä antavat lastensa oppia ensiksi sitä, mitä ilman he parhaiten olisivat voineet olla. Esimerkiksi monet kansojen ja kaupunkien nimet Raamatussa eivät ole niin tarpeellisia tietää, kuin tulla tuntemaan se kallis totuus, että Jeesus Kristus on tullut maailmaan vapahtamaan syntisiä. Kaikki mikä kuuluu Jeesukseen ja Hänen sovintoonsa, on kallein; niin kuin myös se, mikä parhaiten voi kiinnittää lasten sydämet Jeesukseen sydämellisesti jo lapsuudesta Häntä rakastamaan, nimittäin Pyhän Hengen vaikuttava armo, (joka ei suinkaan tahdo vanhempiakaan hylätä lastensa neuvomisessa, kun he sitä Häneltä anovat). Autuas se lapsi, joka on kasvatettu Jeesuksen omaksi. Jos hän sitten eksyisikin, niin ei se uskollinen Paimen tahdo jättää häntä, ennen kuin Hän löytää hänet taas.

Kolmanneksi

Ne jotka lukevat jatkuvan kanssakäymisen Jeesuksen kanssa itselleen autuudeksi, voivat Joosefin ja Marian esimerkistä oppia tarkasti valvomaan, etteivät he huolimattomuudesta, kevytmielisyydestä tai liian paljosta sekaantumisesta tämän maailman asioihin kadottaisi Häntä silmistään. Se voi helpostikin tapahtua, mutta se tuottaa murheellisia ja levottomia hetkiä. Kun niin on tapahtunut, älkäämme lakatko Jeesuksen vanhempien kanssa Häntä etsimästä täydellä todella siihen asti, että Hän antaa löytää itsensä. Sydämen salainen kanssakäyminen Jeesuksen kanssa on Jumalan lapsen hengellinen elämä; ja sitä hän murheella kaipaa, jos se lakkaa. Meidän pääajatuksemme pitää aina olla Häneen, ja meidän sydämemme halu olkoon Hänen puoleensa myös muissa toimissamme, muuten me kadotamme sen autuuden, jota me Hänessä täällä maan päällä voisimme nauttia.

Neljänneksi

Vapahtajan esimerkillä voitaisiin parhaiten kehottaa meidän lapsiamme kuuliaisuuteen vanhempiaan ja esimiehiään kohtaan, koska heille samalla osoitetaan, että Jeesuksen kuuliaisuus oli ansiollinen. Hän on sillä ansainnut meille armon olla kuuliaiset ja sovittanut meidän tottelemattomuutemme. Hänen kuuliainen ja nöyrä sydämensä mahtaa myös tehdä kaikkien sekä vanhojen että nuorten sydämet kuuliaisiksi ja nöyriksi. Vapahtaja palasi vanhempiensa kanssa takaisin ja oli heille alamainen ja eli hiljaista ja tunteamatonta elämää kahdeksantoista vuotta, siihen asti kuin Hän tuli kolmenkymmenen vuoden vanhaksi. Se saattaa kaiketi häväistä meitä, jotka niin mielellämme tahdomme näkyä ja loistaa maailmassa, että Jumalan Poika eli niin kauan maan päällä kuuliaisena lapsena vanhempiensa luona ja

1. Loppiaisen jälkeinen sunnuntai

miksikään näkymättä opetteli elatusisänsä käsityötä. Sanottakoon mitä hyvänsä kunnianpyynnön luvallisuudesta, niin on kuitenkin tosi, että Jeesus oli nöyrä sydämeistä, ja että me ensi sijassa voisimme oppia Hänestä. Jumalan lapsen, jolla on Jeesuksen mieli, tulee tosin pitää kutsumuksestaan vaarin maailmassa, joko se on loistava tai ei, mutta se ei ole koskaan mahdollista, että sellainen ihminen haluaisi tulla huomatuksi, maineikkaaksi ja kunnioitetuksi. Paljon enemmän on ulkonainen prameus, loisto ja tämän maailman kunniamerkit jotakin, minkä sellainen ihminen lukee tämän elämän rasituksiin ja vaivoihin ja kantaa niitä kärsivällisesti, koska hän tietää Vapahtajan panneen hänet sellaiseen kutsumukseen, jossa hänen täytyy olla niiden rasittama. Muutoin se on kyllä Jeesuksen ystäville mieluisin, jos hän saa siinäkin olla Päänsä ja Herransa kaltainen eikä paljon näkyä maailmassa. Sellaisessa hiljaisuudessa Jumalan lapsi voi olla onnellisin, sillä siinä tilassa hän on parhaiten vapaa niistä, jotka voisivat vetää sydämen pois Jeesuksesta. Ja niin kuin sanotaan, että autuaampi on antaa kuin ottaa, niin voidaan myös sanoa, että on autuaampi totella kuin käskää.

Jeesuksen armon kautta me tahdomme, niin kuin Maria, kätkeä sydämiimme kaiken, mitä me Hänestä kuulemme ja lueimme. Paljon siitä, mitä me kuulemme Herrasta Jeesuksesta, taitaa kohta sopia meihin, tulla meille selkeäksi ja siunaukseksi. Montaa paikkaa emme kenties kohta ymmärrä, mutta joka kuitenkin vähitellen mahdollisissa tapauksissa ja olosuhteissa voi olla meille hyväksi. Vaikka Maria ei kohta ymmärtänyt Jeesuksen sanoja: ”**ettekö tietäneet, että minun pitää niissä oleman, jotka minun Isäni ovat?**”, niin tuli hän ajallaan kyllä sen totuuden ymmärtämään. Niin käy ihmisille vieläkin usein. Jos he eivät vaan käsittelee kevytmielisesti Jumalan sanaa eli montakin kertaa pitäisi niitä pilkkana, joita eivät ymmärrä, kun niitä hengellisesti tutkitaan; niin he kenties aikanaan saisivat Jumalan Hengeltä siitä muistutuksen.

Vihdoin muistakaamme se, **että sekä me että meidän lapsemme olemme Jeesuksen lunastettu omaisuus**. Jos lapset ovat Hänen, niin pitää heidät myös äidin kohdusta saakka Hänelle uhrattaman; ja kaikki meidän toimmemme heidän kasvattamisessaan pitää siinä mielessä tapahtuman, että he Hänen lunastettujansa ja autuaaksitehtyjänsä olisivat ajassa ja iankaikkisuudessa.